

"Zwart en wit"

Zwart en wit, een omgekeerd verhaal, een zwart gat met wit licht omheind.

Je staat ervoor en kijkt, helemaal niks te zien, geen licht, geen kleur, helemaal zwart.

Er zijn veel dingen waarmee ik mij bezig houd, projecten die klaar moeten.

De school die veel verschillende dingen eist, ik zit verplicht op mijn werk.

Alleen heb niks te doen, behalve alle projecten die in mijn leven spelen.

Niet te vergeten, de zorgen van mijn naasten. Is er nog plek?

Er is weinig plek, alleen voor belangrijke dingen.

Wat is belangrijk? Wat heeft prioriteit? Wat kan ik doen?

Hoe moet ik de projecten oplossen?

Ik luister, alleen met de dag voel ik mij dommer.

De muren en computers komen steeds meer op mij af.

Ik heb nog nooit de kat uit de boom gekeken of afgewacht totdat mijn tijd voorbij was.

Maar wat moet ik met het zwarte gat? Opgeslokt worden door mijn gedachten?

Moet ik ontspannen? Ik weet één ding ik moet iets anders doen, alleen het antwoord heb ik niet.

Wat er echt geen plek meer is, geen plek voor deze tomeloze gedachten?

Wat als je even geen zin meer hebt om te luisteren? Is het dan erg, dat je niet meer luistert?

Mensen proberen mee te denken, ideeën te opperen, ideeën waar al aan gedacht is.

Ideeën die mogelijk waren, alleen vlogen ze allemaal weg en lieten mij hier zitten.

Ideeën die zo diep gaan, dat niemand het kan zien of geloven, tot dat zij met die ideeën zijn meegevlogen.

Waarom ben ik niet met die ideeën meegegaan? Ik had er zo graag bij willen zijn, alleen iets houdt me tegen mijn projecten. En ookal wegen deze projecten zwaar ik laat mij niet kisten.

Toch doe ik een stap dichterbij naar het zwarte gat, wat moet ik doen? Mij laten meenemen of blijven staan?

Het is erop of eronder en ik weet niet wat komen gaat, het enige dat ik weet, is dat ik weet is dat alle projecten blijf aankijken.

© november 2017, Mysterious, BasicPublishing.nl